

Emlékezés Mosósczi Istvánra - öröm és bánat

2006. május 19. péntek

-Születésnap köszöntés-

Mosósczi István Harangozó-díjas koreográfus 55 éves

A történet 1983-ban indul amikor egy hirtelen jött ötlet után a Pest Megyei Művelődési Központ és Könyvtár és a Városi Tanács úgy gondolta, hogy Szentendrének is kell egy néptáncgyűttes. E gondolat hívására kb 35 fiatal jelent meg a meghirdetett időpontban a városi színházterem színpadán. Itt rövid köszönés után egy bajszos ember - ő volt Mosósczi István - elindított egy magnót majd körbe állította a megjelent lelkes de táncolni nem tudó ifjakat és - sosem felejttem el -

" három és, bal jobb bal megáll majd ismét bal jobb bal megáll "

szavakkal biztatta a csetlő-botló csapatot. Hát így kezdődött és folytatódott számomra közel 10 éven keresztül tartó közös munka. Rengeteg gyakorlás, egy -egy jelentősebb fellépés előtt az éjszakákba menő fárasztó próbák, mára mind-mind egy kellemes emlékké vált. Megismertetett a néptáncsal a színpadi mozgással. Úgy gondolom, hogy egy olyan tudást adott át amit nem lehet mással helyettesíteni.

Közel kétszázan gyűltünk össze ma este 8 -kor a budakalászi Faluházban, hogy köszöntsük a Mestert 55. születésnapján. A Duna Művészegyüttes és A Somogy Táncgyűttes táncosai majd két órán keresztül elevenítették fel régi koreográfiáit. Hollókői Lajos zenész és barát köszöntötte a vendégeket, majd felolvasta Kis Ferenc (Vízöntő zenekar) levelét , amiben köszöntötte a neves elismerésben részesült barátot születésnapja alkalmából. A teljesség igénye nélkül: *Kato nasírató, Kislánytánc, Amerikás dal, Ballada, Tapsos*

mind olyan művek amelyekkel körülbelül 10 évvel haladta meg korát. Az est egyik legmeghatóbb pillanata volt mikor három gyermeke lépett a színpadra és egy fergeteges táncsal köszöntötték édesapjukat születésnapja alkalmából. Az est végén Kővágó Zsuzsa szakíró egy meleg hangú laudációt mondott Mosósczi Istvánról.

A szakma nehezen akarta megérteni, elismerni munkáját, zsenialitását, de idén végre megítélte neki a régen kijáró elismerést, a Harangozó díjat. Nem az autentikus táncot tartotta fontosnak, hanem az abban rejlő lehetőségeket kutatta. A mozgás, a tánc számára nem cél hanem eszköz volt, úgy gondolta, hogy ezzel minden kifejezhető. És igaza volt.

Jó volt találkozni vele, a régi táncosokkal, zenészekkel beszélgetni velük felidézni a múltat. Örülök, hogy ott lehettem.

Isten éltesse Mester!

Weszelits András – hirkepek.hu (2006)

Elhunyt Mosóczi István Harangozó díjas táncos – koreográfus

2007. március 25-én elhunyt, Mosóczi István táncos – koreográfus, a Somogy Táncgyűttes és a Duna Művészgyűttes művészeti vezetője, a Szentendre Néptáncgyűttes első művészeti vezetője.

Sok, nagyszerű koreográfiát készített (Ballada, Katonasírató, Amerikás dal, Tükörcserepek). 2006-ban a Magyar Táncművészek Szövetsége a Tánc Világnapján, Életmű-díjjal tüntette ki. Több neves táncos (Bonifert Katalin (Duna), Makovinyi Tibor (Honvéd) nevelkedett a keze alatt, akik továbbvitték gondolatát, - hogy történnie kell valaminek a színpadon, valamit kifejezni, elmondani a tánc nyelvén.

Temetése, április 16-án hétfőn, 11 óra 15 perckor lesz az Óbudai Temetőben.

- Sokszor eszembe jut az elő táncpróba, mikor elkezdtem táncolni az együttesben. Az első csetlő – botló mozdulatok, egymás lábra lépés (bocs, bocs, ...) Így kezdődik minden táncos élete a színpadon. Három és ... beálltál középre, és mutattad, hogy mit kell csinálni. Van, aki tovább bírja, van, aki az első után feladja, én is így voltam az első után: többet nem jövök. Mikor mentünk hazafelé, összefutottunk az ajtóban, s mosolyogva csak annyit mondtál, hogy következő próbán folytatjuk.

És folytattuk együtt, majd tíz éven át, jóban – rosszban, az egész napos próbákon, rengeteg vidámsággal, kiabálással, veszekedéssel, éjszakába nyúló kocszmázással, ahol azt hittük, hogy megváltjuk a világot.

És most elmentél, három és ..., már máshol indítod a próbát, készíted az utolsó nagy koreográfiát.

Weszelits András – www.hirkepek.hu (2007)

Ezen a linken egy kisfilm látható, melyet 2008. decemberében vetítettünk le a Szentendre Táncgyűttes év végi záróműsorán:

<https://www.youtube.com/watch?v=SjOQiixyGmw>